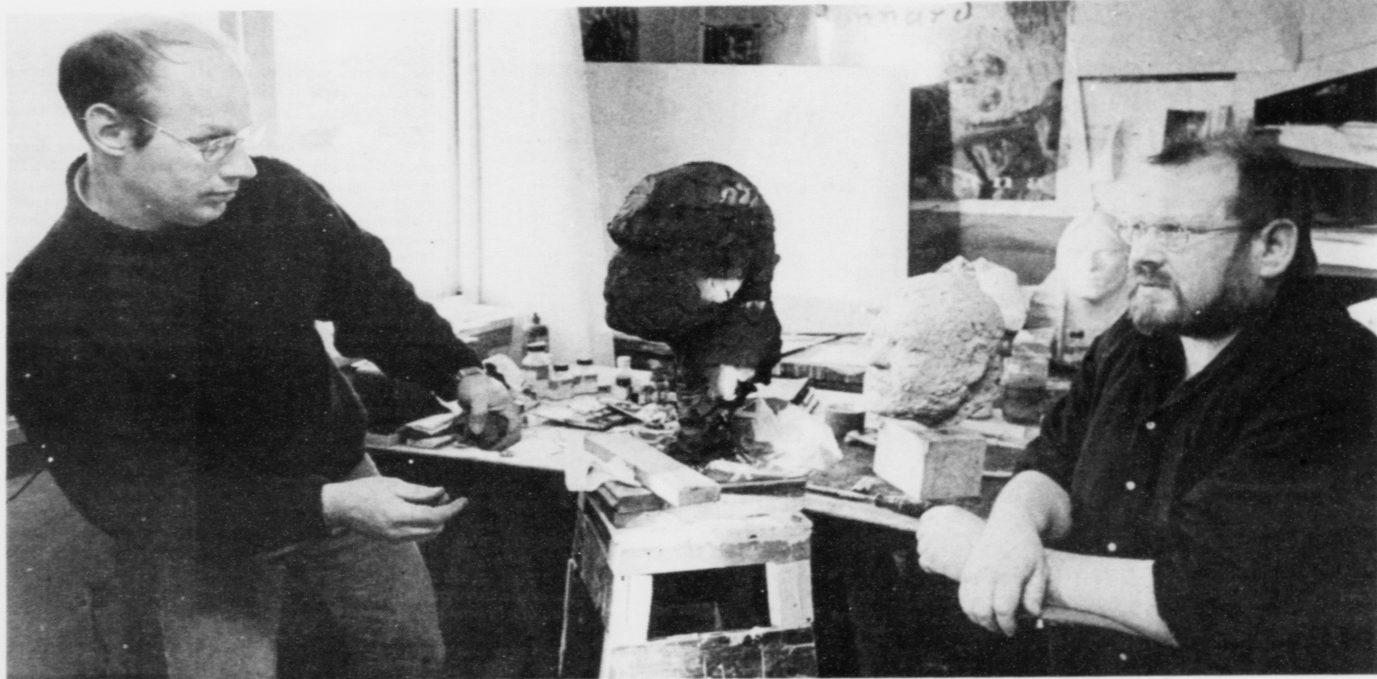

Andrias Andriassen, listarmaður, er mest kendur fyri høgmynd sína „Havnarkonur“, ið stendur utanfyri Keypsmøtuna í Dr. Jacobsensgøtu í Havn

Mynd: Jens Kristian Vang

Seinastu tvey áriní hefur Andrias Andriassen ikki gjørt so nógv við listina. Men nú fer hann í gongd aftur, og hendan dagin gjørdi hann eina andlitsmynd av starvsfelaganum, Amarieli Norðoy.

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

Hann er ein av okkara meira at kalla lítillátnu listarfólkum. Ger ikki stórvægis háva burtur úr sær. Ikki tí, hvat listini viðvíkur, smæðist hann ikki burtur.

39 ára gamli havnarmaðurin, Andrias Andriassen, er eitt av okkara heilt fáu listarfólkum, sum burtur av tekst við høgmyndir. Og tað eru ikki andlitini, ið taka mestu tíðina hjá Andriasi, men kroppurin - anatomiin.

Seinastu tvey áriní hava umstøðurnar hjá Andriasi gjørt tað soleiðis, at tíðin at arbeiða við listini hefur verið knøpp. Men hann hefur alla tíðina arbeitt við ymsum evnum - í høvðinum. Nú fer hann so av álvara í gongd aftur.

Og eitt av fyrstu arbeiðum hansara var at gera eina andlitsmynd. Og modellíð, ja, tað var starvsfelagin, Amarieli Norðoy.

Hendan dagin, eg gekk í býnum, møtti eg Amarieli. Hann visti, at eg havi ikki verið serliga virkin seinastu tíðina, so hann bjóðaði sær at sita modell hjá mær. Tað var jú frálíkur møguleiki at koma í gongd aftur, so eg takkaði fyrri, sigur Andrias Andriassen.

So seinastu dagarnar hefur Amarieli Norðoy „lagt

høvð til“ listina hjá Andriasi.

Útbúgvin í Árhús

Andrias Andriassen hefur fingið útbúgving á lærda listaháskúlanum í Árhús. Hann gekk á „skulpturlinjun“ hjá skúlanum frá 1986 til 1990.

Fyrstu stóru uppgávu sína fekk hann í sambandi við, at Tórshavnar kommuna varð 125 ár sum keypsstaður. Tá gjørdi hann væl kendu høgmyndina av teimum kvinnunum, sum standa utanfyri Keypsmøtuna í Dr. Jacobsensgøtu í Havn.

Listfólk eru altíð á ferð, tey mennast alla tíðina, ella broytast. Tað geri eg eisini,

sigur Andrias Andriassen.

Hann heldur, at skuldi hann gjørt høgmyndina utanfyri Keypsmøtuna í dag, so hevði hon verið nakad øðrvísi. Havnarkonurnar var fyrsta stóra listarverkið, sum Andrias Andriassen stoypti í bronsu.

Tá eg eri í gongd við eina høgmynd, so havi eg ilt við at verða liðugur. Eg haldi á at gera eitt lítið sindur aftrat, broyta eitt sindur her og eitt sindur har. Eg haldi ongantíð vera nóg gott.

Og ofta haldi eg „skitsuna“ vera betri enn endaliga úrslitið. Orsøkin er ivaleyst tann, at tú torir betur, tekur fleiri „kjansir“, tá tú arbeiðir

við skitsuni, sigur hann.

Arbeiddir mest við kroppinum

Hóast Andrias júst í hesum døgum hefur gjørt eina andlitsmynd av Amarieli Norðoy, so hefur hann sum listarmaður ongantíð dyrkað andlitsmyndir. Hann hefur arbeitt nógv meira og nógv mest við kroppinum.

Mær dámar best at arbeiða við kroppinum. Og tá eg nú komi niður aftur til Árhús, fari eg at útvega mær eitt modell, sum eg skal nýta í arbeiðinum við anaomiini. Mær dámar væl at arbeiða við menniskjanum sum heild. Eg rokni við, at myndaevni míni komandi

tíðina fara at lýsa móðir og barn á ymsar hæddir, sigur Andrias Andriassen.

Hann arbeiðir mest við leiri og gipsi. Bronsan er ov kostnaðarmikil til smærri listarverk.

Fleiri framsýningar

Tá tú fæst við høgmyndlist, er ikki sum at siga tað at vera við á nógvum framsýningum. Fyri tað fyrsta eru høgmyndir ofta stórar og tungar. Tað er tí rættliga kostnaðarmikið at førka tær aftur og fram.

Samstundis er tað torført at sleppa við til sensureraðar framsýningar í Danmark. Tí hava eg ongantíð roynt at sloppið at sýnt fram í t.d. fleiri av stóru framsýningunum í Keypmannahavn.

Eg havi ongantíð havt ráð at fingið høgmyndir sendandi retur, sigur Andrias.

Men hann hefur verið við á fleiri framsýningum í t.d. Árhús. Í fyra ár upp í slag var hann við í stóru páskaframsýningini í Árhús. Hetta er eisini ein sensurerað listaframsýning.

Tað hefur nógv at siga fyrri listafólk, at tey sleppa við á stórar sensureraðar

listaframsýningar. Tað gevur tær nógv betur møguleikar at sleppa at sýna fram aðrastaðir. Tað gevur tær sum heild munandi betur møguleika at liva sum listafólk burturav, sigur Andrias Andriassen.

Andrias hefur eisini havt framsýning í Listaskálanum í Havn. Har hefur hann havt framsýning saman við hálvføroysku listarkvinnuni, Onnu Mariu Hedvig Dahl. Tann framsýningin var í Listaskálan í 1992.

Tey bæði, Andrias og Anna Maria, hava eisini havt felags framsýning í Kystgalleriet í Árhús.

Leingist heim

Andrias Andriassen heldur umstøðurnar hjá listafólki í Føroyum vera góðar. Tað heldur hann, tá havt verður í huga, at fleiri føroysk listafólk liva av listini burturav.

Og sjálvum leingist honum heim á klettarnar.

Eg spyrji mangan meg sjálvan, um eg havi nakað eftir at røkka í Árhús, nú eg havi búð í jútlandska høgudsstaðnum í 11 ár. Og eg haldi meg ikki hava nakað eftir, sigur Andrias.

Hann kundi væl hugsa sær at komi heim aftur til Føroya, men tá krevst, at hann hefur onkur góð høli at koma heim til, hvat listini viðvíkur.

Tá tú skalt arbeiða sum myndahøggar, er neyðugt at hava arbeiðshøli, har vindeygu eru í takinum. Tú mást fáa ljósið úr erva, sigur hann.

Andrias fer nú niður aftur til Danmarkar at arbeiða við listini eina tíð. Fríloturnar fer hann at nýta á konsertum. Serliga væl dámar honum jazz og klassiskan gittar.

Men kanska búsetist eg skjótt aftur í Føroyum, sigur Andrias Andriassen.

Seinastu dagarnar hefur Andrias Andriassen gjørt eina høgmynd av Amarieli Norðoy. Andlitsmyndir er kortini ikki tað, Andrias Andriassen fæst mest við. Mynd: Jens Kristian Vang